

nr 5/1969.

FINANSUTSKOTTETS betänkande nr 3/1969-70 med anledning av landstingsman Thor-Alf Eliassons hemställningsmotion angående uppdrag för landskapsstyrelsen att inkomma med förslag till sådana åtgärder att för de ekonomiska utredningsuppgifterna vid landskapsstyrelsen skulle engageras en person med kvalificerade insikter i samhällsekonomi.

Med anledning av ovannämnda motion, varöver Landstinget inbegärt finansutskottets utlåtande, får utskottet, som i ärendet hört lantrådet i Isaksson, bankdirektör Thorvald Eriksson i egenskap av Ålands hankammars ordförande, landskapsagronom Tor Mattsson samt landstingsman Thor-Alf Eliasson, härmed vördsamt anföra följande:

Enom lagen den 14 januari 1966 om ekonomiska rådet (FFS Nr 2/1966) har i riket tillkommit ett ekonomiskt råd med uppgift att utföra ett ekonomiskt planeringsarbete och bereda statens ekonomiskt politiska åtgärder i syfte att främja en gynnsam utveckling för folkhushållningen. Sekretariatet vid det ekonomiska rådet kommer den 1 januari 1970 enligt lagen den 18 november 1969 av riksdagen antagen ännu icke promulgerad lag att ombildas till en statsrådets kansli underställd ekonomisk planeringscentral, vilken närmast åligger att självständigt utföra åt den uppdragna planerings-, forsknings- och andra dylika uppgifter. Vid den ekonomiska planeringscentralen skall finnas direktörs-, sektionschefs- och planerarassistenter samt forskningssekreterare- och kanslisttjänster.

I riket tillsätter statsrådet för av utvecklingsområdena förutsatta skilda samhällspolitiska åtgärder en delegation för utvecklingsområden som har till uppgift att hos statsrådet framlägga förslag till åtgärder rörande ekonomins främjande, produktionens och levnadsstandardens höjande samt sysselsättningens tryggnad inom utvecklingsområdena. Sedan från och med år 1968 har delegationen haft en forskningssekreterare i huvudstad, i slutet av år 1968 och i början av år 1969 under en tid av sammanlagt fyra månader ytterligare en sekreterare i huvudsyssla samt ett "fritt" antal sekreterare i bisyssla. På länsnivå har i början av innevarande år vid envar av de sju utvecklingslänsstyrelserna anställts en planeringssekreterare, som från ingången av år 1970 skall utgöra upptakt till ett sekretariat vid den länsdelegation, som föreslås ansluten till utvecklingslänsstyrelser. I syfte att få till stånd ett länsfunktionerande utrednings- och planeringsmaskineri föreslås att i varje utvecklingsområdeslän under de två följande åren skulle ytterligare anställas två forskare.

Ovan berörda utveckling av den ekonomiska planeringens organisation riket visar en tydlig tendens till en intensifiering av det ekonomiska aneringsarbetet såväl då det gäller riket i dess helhet som speciellt det gäller de såkallade utvecklingslänen. En motsvarande utveckling det ekonomiska planeringsarbetet är även märkbar i de övriga nordiska nderna.

Det självstyrande landskapet Åland, som enligt regeringens proposition ed förslag till lag om främjande av utvecklingsområdenas ekonomi under ren 1970-75 (prop. nr 171/69) skulle i sin helhet hänföras till utveck- ngsområde, kommer också därigenom att åläggas ett ännu större ansvar ör den ekonomiska utvecklingen och för att kunna följa upp utvecklings- agstiftningens möjligheter kräves även tillräckliga fackmannaresurser.

Det av motionären framförda påståendet, att den ekonomiska planeringen orde utmärka ramen för den fysiska planeringen är en riktig synpunkt men tskottet önskar dock understryka att den ekonomiska planeringen icke ad- inistrativt borde anknytas till regionplanebyrån, utan denna borde vara elt fristående från sistsagda byrå liksom också frikopplad från administ- ationen i övrigt. Det oaktat måste av naturliga skäl ett intensivt sam- rbete etableras mellan alla planeringsinstanser, och möjligen kunde en konomisk sektion tillsättas vid planeringsrådet. Även om enligt uppgift örvaltningsreformkommittén som bäst utreder den samhällsekonomiska för- altningens framtida uppbyggnad, borde man icke vänta till reformens ge- omförande. Utskottet anser därför att man särskilt med hänsyn till den erörda utvecklingen inom riket också i landskapet skulle påbörja det eko- omiska planeringsarbetet. Detta behöver nödvändigtvis icke ske genom an- tällandet av en särskild kvalificerad person utan kunde mycket väl fås ill stånd genom anlitanande av för ändamålet speciella konsultbyråer. I all alternativet "kvalificerad samhällsekonom" anses mest ändamålsenligt orde anställningen begränsas till ett visst antal år, exempelvis högst vå år, för att på detta sätt få erfarenhet för den fortsatta ekonomiska laneringen.

Landskapsstyrelsen följer visserligen redan upp frågan om utvecklingen v den ekonomiska planeringen och är motionen möjligen på den grund obefo- ad, men utskottet anser dock ärendet vara av sådan vikt att landstinget kulle hemställa hos landskapsstyrelsen om nödvändiga åtgärder för den konomiska planeringens utvecklande.

Med hänvisning till det ovan anförda får utskottet vördsamt föreslå

att Landstinget ville hemställa om att landskapsstyrelsen skulle framlägga för- slag om åtgärder för att utveckla en eko-

nomisk planering i landskapet.

Mariehamn, den 4 december 1969.

På finansutskottets vägnar:

Harry Lindfors
viceordförande

./.

Sune Carlsson
sekreterare.

Närvarande i utskottet: viceordföranden Harry Lindfors, ledamöterna
tel Söderlund, Runar Wilén och Georg Wideman samt suppleanten Sven
berg.